

מספר 107
107
107
107

תהא השעה הזאת עת רצון מלפניך

1. מלכים ב פרק ד

ח ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם אשה גדולה ותחזק-בו לאכל-לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל-לחם: ט ותאמר אל-איש הנה-נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: י נעשה-נא עליה-קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומגורה והיה בבוא אלינו יסור שמה: יא ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-העליה וישכב-שמה: יב ויאמר אל-גיחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו: יג ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדת אלינו את-כל-החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: יד ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין-לה ואישה זקן: טו ויאמר קרא-לה ויקרא-לה ותעמד בפתח: טז ויאמר למועד הזה כעת חיה (אתי) את חבקת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכזב בשפחתך: יז ותהר האשה ותלך בן למועד הזה כעת חיה אשר-דבר אליה אלישע: יח ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים: יט ויאמר אל-אביו ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו: כ וישאהו ויבאהו אל-אמו וישב על-ברכיה עד-הצהרים וימת: כא ותעל ותשכבהו על-מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: כב ותקרא אל-אישא ויאמר ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארוצה עד-איש האלהים ואשובה: כג ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא-חדש ולא שבת ותאמר שלום: כד ותחבש האתון ותאמר אל-נערה

נהג ולך אל-תעצר-לי לרפב כי אם-אמרת לי: כה ותלך ותבוא אל-איש האלהים אל-הר הפרמל ויהי פראות איש-האלהים אתה מנגד ויאמר אל-גיחזי נערו הנה השונמית הלז: כו עתה רוצי-נא לקראתה ואמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: כז ותבא אל-איש האלהים אל-ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה ויהיה העלים ממני ולא הגיד לי: כח ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלוא אמרת לי לא תשלה אתי: כט ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא-איש לא תברכנו וכי-יברכך איש לא תעננו ושמתי משענתי על-פני הנער: ל ותאמר אם הנער חי-יהוה וחי-נמשך אם-אעזבך ויקם וילך אחריה: לא וגחזי עבר לפניהם וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד-לו לאמר לא הקיץ הנער: לב ויבא אלישע הבייתה והנה הנער מת משכב על-מסתו: לג ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל-יהוה: לד ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפיו (כפו) כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: לה וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער את-עיניו: לו ויקרא אל-גיחזי ויאמר קרא אל-השונמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנך: לז ותבא ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא:

2. שמואל א פרק א

א ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תתו בן-ציוף אפרתי: ב ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ג ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ד ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו וילכל-בניה ובנותיה מנות: ה ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ו וכעססה צרתה גם-פעם בעבור הרעמה פי-סגר יהוה בעד רחמה: ז וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ח ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ט ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הפהן ישב על-הפסא על-מזוזת היכל יהוה: י והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה: יא ויתדר גדר ותאמר יהוה צבאות אם-ראה תראה בעיני אמתך וזכרתני ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל-ימי חיי ומורה לא-יעלה על-ראשו: יב והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה: יג וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: יד ויאמר אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסירי את-זיגך מעליך: טו ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפה את-נפשי לפני יהוה: טז אל-תתן את-אמתך לפני בת-בלעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד-הנה: יז ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלחתך אשר שאלת מעמו: יח ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא-היו-לה עוד:

3. מסכת ברכות דף לא עמוד ב

ותדר נדר ותאמר ה' צבאות, אמר רבי אלעזר: מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, לא היה אדם שקראו להקדוש ברוך הוא צבאות עד שבאתה חנה וקראתו צבאות; אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מכל צבאי צבאות שבראת בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד? משל למה הדבר דומה - למלך כשר ורם שעשה סעודה לעבדיו, בא עני אחד ועמד על הפתח, אמר להם: תנו לי פרוסה אחת! ולא השגיחו עליו; דחק ונכנס אצל המלך. אמר לו: אדוני המלך, מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת? אם ראה תראה, אמר רבי אלעזר: אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אם ראה - מוטב, ואם לאו - תראה, אלך ואסתתר בפני אלקנה בעלי, וכיון דמסתתנא משקו לי מי סוטה, ואי אתה עושה תורתך פלסתר, שנאמר: +במדבר ה'+ ונקתה ונורעה זרע.

4. בראשית פרק יח

ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: יח ואברהם היו יקנה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: יט כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: כ ויאמר יהוה וצקת סדם ועמרה פי רבה וחטאתם פי כבדה מאד: כא ארדה נא ואראה הפצעתה הבאה אלי עשו פלה ואם לא אדעה: כב ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: כג ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: כד אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבך: כה חללה לך מעשת פדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: כו ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: כז ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: כח אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בהמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: כט ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אנלי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ל ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: לא ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: לב ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אף הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: לג וילך יהוה כאשר פאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

5. מסכת ברכות דף לא עמוד ב

וחנה היא מדברת על לבה - אמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא: על עסקי לבה. אמרה לפניו: רבונו של עולם, כל מה שבראת באשה לא בראת דבר אחד לבטלה, עינים לראות, ואזנים לשמוע, חוטם להריח, פה לדבר, ידיים לעשות בהם מלאכה, רגלים להלך בהן, דדים להניק בהן; דדים הללו שנתת על לבי למה, לא להניק בהן? תן לי בן ואניק בהן.

6. מסכת ברכות דף יז עמוד א

ורבי אלכסנדר בטר דמצלי אמר הכי: רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך שרצונו לעשות רצונך, ומי מעכבו שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות; יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם, ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם.

7. מסכת אבות פרק ב משנה ד

הוא היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך

8. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פא עמוד ב

דתניא: +במדבר ל+ אישה הפרס וז' יסלח לה - מה הכתוב מדבר? באשה שנדרה בניזיר ושמע בעלה והפר לה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים. רבי עקיבא כי הוה מטי להאי פסוקא הוה בכי, אמר: ומה מי שנתכוין לאכול בשר תזיר ועלה בידו בשר טלה, אמרה תורה: צריכה כפרה וסליחה, מי שנתכוין לאכול בשר תזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה! כיוצא בדבר אתה אומר: +ויקרא ה'+ ולא ידע ואשם ונשא עונו, כשהיה רבי עקיבא מגיע לפסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוין לאכול שומן ועלה בידו חלב, אמרה תורה: ולא ידע ואשם ונשא עונו, מי שנתכוין לאכול חלב ועלה בידו חלב - על אחת כמה וכמה! איסי בן יהודה אומר: ולא ידע ואשם ונשא עונו - על דבר זה ידו כל הדווים.